

серед яких визначальне місце посідає контроль. Адже саме правильно функціонуючий антикризовий фінансовий контроль здатний заздалегідь визначити причини та симптоми фінансової кризи, щоб вчасно їх нейтралізувати.

Список використаних джерел:

1. Троц І.В. Управління ризиками та підприємстві та шляхи їх нейтралізації / І.В. Троц // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2013. – №2. – Т.1. – С. 46-51.
2. Ван Хорн, Дж. К. Основы финансового менеджмента: пер. с англ. / Дж. К. Ван Хорн.— Москва: ООО"И.Д. Вильямс", 2008. — 1232 с.
3. Бланк І.А. Антикризове фінансове управління підприємством : [навч. посібник] / І.А. Бланк. – К. : Єльга ; Ніка-Центр, 2006. – 672 с
4. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій / Л.О. Лігоненко ; Київ. нац. торг.- екон. ун-т. – К., 2001. – 580 с.

УДК 336.6

Кальчев В.В.,

студент 41 групи ФФБС

Одеський національний економічний університет

Теоретичні аспекти фінансової стійкості підприємства

Сучасний етап розвитку української економіки, для якого характерна непередбачуваність, мінливість та соціально-політична нестабільність, також пов'язаний з тим, що вітчизняні підприємства стикаються з такими проблемами як: посилення інфляційних процесів; дефіцит фінансових ресурсів; невизначеність ринкової ситуації; наявність жорсткої конкуренції; недоступність кредитних ресурсів та інше. Сьогодні основою щодо ефективності функціонування і фінансової стійкості кожного з суб'єктів господарювання є ефективне управління наявними фінансовими ресурсами суб'єктів

господарювання, яке спрямоване не тільки в напрямку підвищення прибутку в короткостроковому періоді, але й в напрямку зростання їх ринкової вартості, а також підтримки стану фінансової стабільності і рівноваги у довгостроковій перспективі. Саме тому, проблема щодо забезпечення фінансової стійкості суб'єктів господарювання на сьогоднішній день належить до найбільш актуальних.

На сучасному підприємстві фінансова стійкість виступає важливим фактором фінансової безпеки, інвестиційної привабливості і кредитоспроможності. Фінансово стійким вважається таке підприємства, яке може використовувати свої фінансові ресурси так, щоб забезпечувати дійовий розвиток суб'єкта господарювання на базі росту прибутку й активів за умов збереження підприємства платоспроможності та ліквідності у довгостроковій перспективі. Акумуляція фінансових ресурсів фінансово стійких суб'єктів господарювання робить їх здатність не тільки реінвестувати власні кошти, а й отримувати у господарську діяльність зовнішні фінансові ресурси, що створює сприятливе середовище для розширення виробничого потенціалу та сталого економічного зростання. При цьому обсяги залучених фінансових ресурсів повинні бути такими, щоб забезпечувалось адекватне співвідношення власного й позикового капіталу та фінансова незалежність підприємства від зовнішніх інвесторів та кредиторів. Отже, особливе значення в сучасних умовах повинно приділятися забезпеченню фінансової стійкості, що можливо за умови впровадження стратегічних підходів до управління підприємством. [1].

Опираючись на теорії управління, до найважливіших функцій управління фінансовою стійкістю підприємства потрібно віднести: фінансове планування та прогнозування, фінансовий аналіз, фінансове забезпечення та регулювання, фінансовий контроль. Реалізація кожної із цих функцій передбачає використання оптимальних фінансових форм та методів, а також належного фінансового інструментарію. Інструменти пов'язані між собою і наділені певним економічним навантаженням і мають певні межі застосування. Здійснюючи визначене регуляторне навантаження, важелі впливають із інструменту,

конкретизують його дію в механізмі та призначені для стимулювання або обмеження певної діяльності [2]. Управління фінансовою стійкістю із застосуванням фінансового механізму може досягти необхідного результату лише за умови поєднання доцільно спрямованого взаємовпливу всіх його елементів [3].

Реалізації основної мети механізму в управлінні фінансовою стійкістю підприємства повинен бути направлений на вирішення таких значимих проблем:

- досягнення оптимальної структури джерел фінансування підприємства;
- формування оптимального співвідношення активів та джерел їх фінансування;
- підвищення операційної рентабельності, фінансової та інвестиційної діяльності за рахунок максимізації ефективності використання фінансових ресурсів;
- збалансування та забезпечення оптимальної структури грошових ресурсів підприємства;
- посилення ефекту фінансового важеля тощо [1]

Умовами ефективного формування та використання механізму повинні бути такі, щоб забезпечували інтереси всіх суб'єктів фінансових відносин, а також своєчасно реагували на складові зміни механізму, що відбуваються під впливом факторів зовнішнього та внутрішнього середовища [3].

Розглянуті теоретичні аспекти фінансової стійкості підприємства дозволяють системно підійти до розгляду її сутності та враховувати важливі складові при вирішенні проблеми забезпечення фінансової стійкості суб'єктів господарювання.

Список використаних джерел:

1. Донченко Т. В. Теоретичні основи формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємства [Електронний ресурс] / Т. В. Донченко // Вісник Хмельницького національного університету: Економічні науки. – 2010. – № 1. – Режим доступу : <http://elar.khnu.km.ua/jspui/bitstream/123456789/3037/1.pdf>.

2. Кальченко О. М. Інноваційно-інвестиційний механізм підвищення ефективності підприємств туристичної сфери / О. М. Кальченко // Науковий вісник Полтавського університету споживчої кооперації України. Серія «Економічні науки». – 2011. – № 11. – С. 58–67.

3. Верзун А. О. Теоретичні підходи до формування та забезпечення фінансової стійкості підприємств [Електронний ресурс] / А. О. Верзун // Агросвіт. – 2013. – № 15. – Режим доступу : http://www.agrosvit.info/pdf/15_2013/12.pdf.

УДК 336.226

Кір'янов В. Д.,

студент магістратури

Криворізький економічний інститут

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Проблеми стягнення та перспективи розвитку податку на додану вартість в Україні

Однією з причин кризового стану економіки України, кризи бюджетної політики держави, росту бюджетного дефіциту є низька ефективність функціонування податкової системи. Існуюча податкова система носить переважно фіскальний характер, створює високий податковий тиск на економіку суб'єктів господарювання. Такий вплив обумовлює скорочення економічного потенціалу підприємств, викликає перелив капіталів у тіньову економіку і зарубіж, і як наслідок - скорочує базу оподаткування.

Податок на додану вартість є найбільш ефективним видом непрямих податків, тому сьогодні він є обов'язковим елементом податкової системи абсолютної більшості країн з різним рівнем економічного розвитку. Водночас, в Україні цей податок став одним із головних наповнювачів бюджету. Український уряд надмірно сконцентрований на фіскальному потенціалі ПДВ, тому будь-які зміни до порядку його нарахування чи сплати ведуть до посилення